31998R1076

L 154/14 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1998 5 28

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1076/98

1998 m. gegužės 27 d.

iš dalies keičiantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2377/90, nustatančio veterinarinių vaistų likučių gyvūninės kilmės maisto produktuose didžiausių kiekių nustatymo tvarką Bendrijoje, II priedą

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2377/90, nustatantį veterinarinių vaistų likučių gyvūninės kilmės maisto produktuose didžiausių kiekių nustatymo tvarką Bendrijoje ([1]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1000/98 ([2]), ypač į jo 6, 7 ir 8 straipsnius,

kadangi pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2377/90 didžiausi likučių kiekiai laipsniškai turi būti nustatyti visoms farmakologiškai aktyvioms medžiagoms, Bendrijoje naudojamoms veterinariniuose vaistuose, kurie skiriami maistui skirtiems gyvūnams;

kadangi didžiausi likučių kiekiai turėtų būti nustatomi tik po to, kai Veterinarinių vaistų komitetas patikrina visą atitinkamą informaciją apie konkrečios medžiagos likučių saugą gyvūninės kilmės maisto produktų vartotojui ir likučių poveikį pramoniniam maisto produktų perdirbimui;

kadangi nustatant didžiausią veterinarinių vaistų likučių kiekį gyvūninės kilmės maisto produktuose būtina apibrėžti gyvūnų, kuriuose gali būti likučių, rūšis, likučių kiekius kiekviename svarbiame gydyto gyvūno kūno audinyje (tiriamasis audinys) ir likučio (nustatomasis likutis), tinkamo stebėti ir kontroliuoti likučių kiekį, tipą;

kadangi siekiant kontroliuoti likučių kiekį, kaip numatyta atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose, didžiausi likučių kiekiai paprastai turėtų būti nustatyti tiriamuose kepenų arba inkstų audiniuose; tačiau kadangi kepenys ir inkstai dažnai pašalinami iš skerdenų, skirtų tarptautinei prekybai, todėl didžiausi likučių kiekiai visuomet turėtų būti nustatyti raumenų arba riebalų audiniuose;

kadangi tais atvejais, kai veterinariniai vaistai skirti dedekliams paukščiams, gyvūnams laktacijos laikotarpiu arba bitėms, didžiausi likučių kiekiai taip pat turi būti nustatomi kiaušiniams, pienui arba medui;

kadangi prazikvantelis, prokainas, butorfanoltartratas ir 2-aminoetanolis turėtų būti įtraukti į Reglamento (EEB) Nr. 2377/90 II priedą;

kadangi iki šio reglamento įsigaliojimo turėtų būti numatytas 60 dienų laikotarpis, kad valstybės narės, siekdamos atsižvelgti į šio reglamento nuostatas, galėtų padaryti visas pritaikomąsias pataisas, kurių gali prireikti leidimams pateikti į rinką atitinkamus veterinarinius vaistus, kurie buvo išduoti pagal Tarybos direktyvą 81/851/EEB ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 93/40/EEB ([4]);

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Veterinarinių vaistų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EEB) Nr. 2377/90 II priedas iš dalies keičiamas kaip nurodyta šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja šešiasdešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

([1]) OL L 224, 1990 8 18, p. 1.
([2]) OL L 142, 1998 5 14, p. 18.
([3]) OL L 317, 1981 11 6, p. 1.
([4]) OL L 214, 1993 8 24, p. 31.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1998 m. gegužės 27 d.

Komisijos vardu
Martin BANGEMANN
Komisijos narys

PRIEDAS

Reglamento (EEB) Nr. 2377/90 II priedas iš dalies keičiamas taip:

2. Organiniai junginiai

Farmakologiškai aktyvi (-ios) medžiaga (-os)	Gyvūnų rūšys	Kitos nuostatos
„2-aminoetanolis	Visos maisto gamybai naudojamos rūšys	
Butorfanoltartratas	Arklinių šeimos gyvūnai	Skirti tik intraveniškai
Prazikvantelis	Arklinių šeimos gyvūnai	
Prokainas	Visos maisto gamybai naudojamos rūšys“	